

Ekologické zemědělství a biodiverzita

Ekologické zemědělství prokazatelně zvyšuje biodiverzitu ve srovnání s konvenčním zemědělstvím. Ekologicky hospodařící podniky mají v závislosti na nadmořské výšce o 46 až 72 procent více přírodních a polopřírodních stanovišť a žije v nich o 30 procent více druhů a o 50 procent více jedinců než v podnicích nehospodařících ekologicky. Menší produkční intenzita a vyšší podíl přírodních stanovišť vedou k tomu, že se v ekologických podnicích dosud vyskytuje mnoho stanovištně typických rostlinných a živočišných druhů a zemědělci mohou profitovat z nedotčeného a tím udržitelně fungujícího ekosystému.

Biodiverzita zahrnuje rozmanitost života na všech úrovních: diverzitu druhovou, genetickou a rovněž diverzitu biotopů a ekosystémů. Bohatá biologická rozmanitost je důležitým předpokladem pro zachování přírodních procesů sloužících člověku, například přirozené regulace škůdců, opylování květů ovocných dřevin hmyzem a půdních procesů tvorby a rozkladu.

Ministerstva zemědělství v řadě evropských států podporují zvyšující se měrou ekologicky orientované produkční metody, které zachovávají biodiverzitu a šetří přírodní zdroje [3]. V historické době vznikla rozmanitější kulturní krajina zemědělskou činností člověka z původní převážně lesnaté krajiny. Zemědělské hospodaření přizpůsobené podmínkám daného stanoviště a dávající přednost extenzivním produkčním formám je i dnes základním předpokladem mnohotvárné, druhově bohaté kulturní krajiny.

Intenzivní zemědělství jako hlavní příčina úbytku druhů

Desítky let trvající intenzifikace zemědělského využívání půdy a krajiny zásadně změnila význam zemědělství pro biodiverzitu. Intenzivní zemědělství, šíření invazních druhů, zástavba půdy a izolace biotopů, ale také ponechávání zemědělské půdy v horských oblastech ladem způsobují silný pokles biodiverzity. Rovněž klimatické změny stále více přispívají ke změnám domácí flóry a fauny.

Seznamy ohrožených živočišných a rostlinných druhů ukazují, že intenzivní zemědělství je jednou z hlavních příčin úbytku druhů v kulturní krajině. Používání pesticidů, syntetických dusíkatých hnojiv, scelování pozemků, meliorace a používání těžké mechanizace podstatně přispěly k prudkému poklesu biologické rozmanitosti.